

danske Afgift, som er paalagt lignende danske Varer, medens alle andre Varer, der bevislig ere producerede paa Øerne eller tilvirkede af disses Produkter, fritages for $33\frac{1}{3}$ pCt. af den i Loven fastsatte Told.

Jeg gaar saa over til at omtale Ændringsforslaget Nr. 155, om Toldraadet. Der er her sket nogle mindre Ændringer, men jeg er anmodet om paa Udvalgets Vegne at sige, at der er rettet en Henvendelse fra — jeg antager, det hedder Fællesrepræsentationen for dansk Fiskerivirksomhed, som udtaler Ønsket om, at der i Toldraadet foruden de Næringsgrene, der ere nævnte, ogsaa maa findes en Repræsentant for Fiskeriet. Udvalget deler dette Ønske og henstiller altsaa til den højtærede Minister, at der, naar der skal vælges Medlemmer af Toldraadet, ogsaa maa blive valgt en Repræsentant for Fiskeriets Interesser. — Jeg tror ikke, der er andre Ændringsforslag, jeg behøver at omtale.

Toldlovens finansielle Virkninger ville ærede Medlemmer have set af Betænkningen. De ville have set, at Resultatet er et udækket Beløb af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det har Finansministeren kunnet acceptere, og i Virkeligheden ligger det ikke saa langt fra, hvad Landstinget vedtog i 1899, idet der da var en udækket Nedgang, der svarede til $6\frac{1}{2}$ pCt. af Toldbeløbet, medens det her drejer sig om 7 pCt. I den Henseende har man altsaa ikke fjernet sig meget fra, hvad Landstinget den Gang fandt passende. Jeg maa ganske vist erkende, at Landets finansielle Stilling nu kan være en anden end den Gang, men Beløbet er neppe større, end at det, da det er kalkulatorisk — og jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Toldsatser mulig kunne faa en anden Virkning end nu paaregnet —, vistnok vil kunne forsvares og heller ikke vil finde større Indsigelse.

Naar jeg nu skulde besvare et Spørgsmaal om, hvorvidt den Toldlov, der vil blive Resultatet af disse Forslag, dersom de vedtages, er forsvarlig eller ikke, saa kan jeg besvare dette Spørgsmaal med et Ja, og jeg kan besvare det med et Nej. Hvis jeg ser paa Sagen udelukkende som Beskyttelsesmand, maa jeg sige: Dette Lovforslag vil ikke tilfredsstille mig. Der tages af Beskyttelsen paa forskellige Ste-

der — et og andet Sted tages der maaske ogsaa lidt for haardt —, uden at der bydes passende Kompensation. Men det er ganske klart, at for en Beskyttelsesmand vil kun et Toldlovsforslag være tilfredsstillende, som fastslaar Beskyttelsesprincippets strenge Gennemførelse. Det vilde ogsaa jeg kræve af en Toldlov, der skulde tilfredsstille mig. Men det nytter jo ikke, vi maa gøre os klart, at det er ikke dette Tings Flertal, der har Afgørelsen alene, et Flertal, som altsaa ikke er saa overvældende stort, tilmed da der indenfor den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, er nogle Medlemmer, der ikke paa nogen Maade ere Beskyttelsesmænd som jeg, men som snarere ville sige, at de, om de end ikke ere Frihandelsmænd, dog nære frihandlerske Tilbøjeligheder. Under disse Forhold og henset til, at Regeringen, der kalder sig frihandlersk, i Folketinget har i dette Spørgsmaal et aldeles overvejende Flertal paa sin Side, maa jeg sige, at denne Lov er saadan, at jeg anser den for forsvarlig, og jeg vilde anse det for fejl ikke at tage den. Der er ved Forhandlingerne om den taget Hensyn til bestaaende Erhverv. Der er i højere Grad, end jeg en Tid havde troet det, taget Hensyn baade til den ene og den anden Side, man har ved Forhandlingerne nu, som de senest ere førte, vist virkelig Villie til at gøre i alt Fald noget om end ikke meget i Retning af at lette Industrien, og der bydes da ogsaa ved denne Toldlov Industrien Lettelser i Form af billigere Told paa Raastoffer.

Hvor vanskeligt det er at udarbejde en Toldlov og gennemføre en Toldreform, har jo Erfaringen vist her i Landet. I over 20 Aar har man forsøgt derpaa uden at naa til noget Resultat, og Grundene dertil ere mange. Grunden er slet ikke alene den, at Frihandelsesteorier staa overfor Beskyttelsesteorier; Grunden er, at Spørgsmaalene ere i det hele taget saa uhyre vanskelige at udrede, og vistnok ogsaa, at der til Tider har været en Frygt for at gribe ind, for at træffe de endelige Afgørelser. Thi det er ganske sikkert, at en Lovgivning paa de økonomiske Omraader, enten af den ene eller den anden Art, meget sjældent kan foretages, uden at man kommer til at berøre den enes eller